

FÉSZEK

A JPTE KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI KARÁNAK LAPJA

II. Évfolyam 1. szám

1994. február

KÉSZÜLT A KAR ÉS A HÖT TÁMOGATÁSÁVAL

**Lesz-e végre
Egyetemi Klub
Pécsett?**
(Írásunk a 4. oldalon)

**"A butaságtól
szenvedek a leginkább"**
*Beszélgetés Dr. Tóth Tiborral
(Riportunk a 6. oldalon)*

*Idé nem fél már
szem!*

**Idén újra lesz
SZAKEST!**
*Mikor? Hol?
(Lapozz a 7. o-ra)*

**Tapasztalatokkal
a kari
közösségért**
*Dr. Komlósi Sándor vall
önmagáról*

"Öntsünk tiszta vizet a nyílt kártyákra!"
avagy Bankkártyáról fehéren és feketén (8. oldal)

TAPASZTALATOKKAL A KARI KÖZÖSSÉGÉRT

Interjú Dr. Komlósi Sándor dékánhelyetttessel

Ahogy figyelmesebb olvasóink már sejtették, ez alkalommal a Kar vezetői közül Dr. Komlósi Sándor docens úr, a tudományos és külügyekkel foglalkozó dékánhelyettes kerül bemutatásra.

Dr. Komlósi Sándor: 1950-ben, amikor 3 éves voltam, költöztünk Pécsre, így itt jártam iskolába. A Nagy Lajos Gimnáziumban érettségiztem 1966-ban, majd Szegedre, a JATE-re jelentkeztem, programtervező matematikusnak.

Fészek: Miért döntött a matematika mellett ?

K.S.: A gimnáziumi évek hozták meg bennem ezt az elhatározást. Egyrészt kiváló tanáraink voltak, másrészt pedig nagyon megtetszett az a rend és egyértelműség, ami a matematikát jellemzi. Emellett pedagóguscsaládból származom, mindig is vonzott a tanítás.

F.: Hogyan emlékszik vissza a szegedi időszakra ?

K.S.: Összesen tíz nagyon szép évet töltöttem Szegeden, a diploma után ugyanis még négy évig tanársegédként dolgoztam ott. Szeged volt már akkor is a matematika egyik hazai fellegetvára, mint ahogy még az ma is. A kitűnő professzoroktól olyan tudományos szemléletet, szakmai igényességet lehetett tanulni, ami a mai napig meghatározza a munkámat, az életemet.

F.: Milyen volt az egyetemi élet ?

K.S.: Számomra a szakmai része volt igazán emlékezetes. Egy szűk, hús fő csoportot tanult kibernetikát, ami éppen akkor vetkőzte le a "burzoá tudomány" elnevezést, és nyert polgárjogot Magyarországon is. Egy meghitt, nagyon jó közösség alakult ki. Ezenkívül már elsőben bekerültem az Eötvös-kollégiumba, ahová a jó szakmai előmenetel volt a felvételi kritérium. Ott egy egész más értékrend uralkodott, mint másutt: nem volt szégyen tanulni, kutatni - sőt ! Talán itt Pécsen is létre lehetne

hozni valami hasonlót, persze kérdés, lenne-e rá szükség, igény...

F.: Hogyan került vissza Pécsre ?

K.S.: Különböző dolgok játszottak ebben közre. Megkerestek, hívtak ide, és ez a lehetőség éppen egybeesett más, egzisztenciális és személyes tényezőkkel. Tetszett az ötlet, így elfogadtam az állást.

F.: Mennyiben más közgazdász hallgatókat tanítani, mint matekosokat volt ?

K.S.: Mindenképpen nehezebb. Állandó kihívást jelent, hogy fel tudjam kelteni a diákok érdeklődését, hogy fel tudjam mutatni a matematikán belüli értékeket. Igazán élvezem ezt a feladatot.

Azt vallom, hogy nem szabad hagyni, hogy a kétségkívül absztrakt, elvont matematika izolálódjon. Szoros kapcsolatban kell tartani a többi tudományággal. Szerencsére a közgazdaságtan mindig is szívesen vette a matematika segítségét. Gondoljunk csak a differenciálszámítás széleskörű alkalmazására.

F.: Mi készítette arra, hogy elvállalja a dékánhelyettesiséget ?

K.S.: A tudományos munka és a kapcsolatok a kedvenc területeim, és most ezekkel foglalkozhatom úgy, hogy abból az egész kari közösség profitálhat. Szeretném átadni az általam tapasztaltakat a hallgatóknak és a kollégáknak, azt, hogy milyen előnyökkel jár a nyelvtudás, a publikálás, a külföldi ösztöndíj.

F.: A sok kari elfoglaltság mellett jut még ideje a kutatásra ?

K.S.: Hála Istennek, általában akkor vagyok a legaktívabb a kutatásban, amikor a legtöbb egyéb munka is adódik. Otthon a dolgozószobámban, a számítógép előtt nyugodt körülmények közt dolgozhatok - most például a nagydoktorimon. Persze ehhez kell az is, hogy az Országos Tudományos Kutatási Alaptól pályázaton elnyert anyagi támogatás

biztos háttérrel nyújtson. Ez az Alap létkérdés egy kutató számára: függetlenül az egyetemi munkától és utat nyit külföld felé is. Szerencsére az eddigi szakmai tevékenységemmel eljutottam odáig, hogy most már engem hívnak nyugati egyetemek, és nem nekem kell a lehetőségek után szaladnom.

F.: És végül: hogyan látja a Kar helyzetét, és hogyan érzi magát ?

K.S.: Ami a Kart illeti, optimista vagyok. A változások jó irányba mutatnak, a hallgatók és az oktatók megfognak felelni a kihívásoknak. Jómagam egy szép, hosszú, felfelé mutató pálya egy fontos állomásán tartok. Kimondhatom: elégedett ember vagyok.

László Barna - Nagy Zsolt

Komlósi docens úr tájékoztat a lapunkat a dékánhelyettesi hatáskörébe tartozó legjelentősebb projektekről: a Phd-programról és a TEMPUS II-ről.

Az előbbi egy posztgraduális, doktori képzési forma, ami idén szeptemberben kezdődhet majd. A Kar korábbi vezetésének érdeme, hogy mi is indíthatunk egy ilyen programot. A "gazdálkodástan Phd"-képzés első két évében emelt szintű egyetemi oktatás fog folyni, míg a harmadik évben a disszertáció megírása a feladat. A projektben a Kar összes tanszéke részt vesz, és ez jelentős kihívást, rengeteg munkát jelent mindenkinek. A programigazgató Bélyácz Iván professzor úr.

A különböző külföldi ösztöndíjak révén immár közismert TEMPUS helyére lép idén a folytatás: a TEMPUS II. Az oktatási célokra igénybe vehető pályázati rendszerben Karunk igen sikeres volt az elmúlt évek során, elég csak a nagyfokú hallgatói és oktatói mobilitást illetve a javuló számítógépellátottságot említeni. Hasonlóan jó eredményeket várunk a most induló programtól is.

A nyelvi szigorlat rendje

Politológus specializáció a Karon?*Beszámoló a Kari Tanács 1993. december 8-i üléséről*

A vizsgaidőszak előtt másfél héttel került sor a Kari Tanács 1993. évi utolsó ülésére. A tanácskozáson, melyről ez alkalommal meglepően kevesen hiányoztak, öt napirendi pontot tárgyaltak meg a résztvevők.

Első helyen a Tanulmányi- és Vizsgaszabályzat kiegészítése szerepelt.

Az idén kerül sor első ízben a két éves szakképzést lezáró államvizsgára. Természetesen az új képzési rendszerből adódó sajátosságok ennek újraszabályozását is szükségessé tették. A legfontosabb újdonságok a következők:

Okleveles egyetemi közgazdász szakdiplomát (MSc) az a hallgató kaphat, aki államvizsgáját letette és legalább egy világnyelvből legalább középfokú, C típusú állami nyelvvizsgával rendelkezik.

A szakképzési államvizsga két részből áll: a diplomamunka szóbeli védéséből és a választott specializáció tananyagának összefoglaló jellegű számonkéréséből.

Diplomamunkát a specializációt vezető és a specializációban közreműködő tanszékekre lehet benyújtani. Ettől eltérő esetekben a hallgatónak be kell szereznie a specializációt vezető tanszék írásbeli engedélyét. A védés 3 fős bizottság előtt történik, melynek egy tagja külső szakember.

A választott specializáció tananyagának összefoglaló jellegű számonkérése a specializációban közreműködő tanszékek által összeállított kérdések alapján szóban történik. Az ellenőrző kérdéseket és az ajánlott szakirodalmat minden év március 15-éig kell közzétenni. A tételek megválaszolásában a hallgatónak bizonyítania kell elméleti és gyakorlati felkészültségét.

A vita során a tervezetet kiegészítették azzal, hogy amennyiben valaki az államvizsgáig nem rendelkezik az előírt nyelvvizsgával, úgy államvizsgáját letetheti ugyan, de diplomáját csak akkor kapja kézhez,

ha a nyelvvizsga-bizonyítványt 3 éven belül megszerzi és bemutatja.

Szóba került még a világnyelv fogalma pontosításának szükségessége, illetve az, hogy a hallgatók diplomájuk és lecke könyvük fordítását idegen nyelven is kapják meg.

A Kari Tanács a tervezetet a módosításokkal elfogadta.

Második napirendi pontként Dr. Horváth Csaba javaslata került megvitatásra. E szerint igény és lehetőség van a Karon a szakképzés keretében egy politológus-specializáció beindítására. Az elképzelés megvalósítását megkönnyítené a Kar sajátos oktatási struktúrája, valamint a Kar oktatóinak jelentős része által már kinyilvánított együttműködési készség. Segítené a munkát az is, hogy az alap- és szakképzés tantervében több, mint 30 olyan tárgy szerepel, amely a témakörhöz kapcsolódva előkészítő, megalapozó és kiegészítő funkciót tölthet be.

A tervezett specializáció az alapjellegű megadó általános tárgyakon kívül a nemzetiség-kisebbség, önkormányzatok és a nemzetközi politika területeit felölelő választható blokkokat tartalmazna, a Gazdaság és politika blokkon belül pedig négy téma között lehetne választani. A specializáció maximális létszáma 30 fő lenne.

A vitában elhangzott, hogy a specializációk jelenlegi kínálata nem feddi a hallgatók elvárásait, ezért üdvös lenne a választékbővítés. Kritikaként megfogalmazódott, hogy a specializáció tárgyainak nagy része távol esik a közgazdászok képzésétől, ezért más arányt kellene találni az órák között.

A Tanács úgy döntött, hogy a részletes előterjesztést március 15-ig kell elkészíteni.

A Kari Tanács elfogadta a JPTE KTK Kiadói Bizottságának Szervezeti és Működési Szabályzatát. E szerint a Kari Kiadói Bizottság megbízását a Kari Tanácstól nyeri. Működését a dékán felügyeli. Létszáma minimálisan három fő. Fe-

ladata a karon létrehozott művek szakmai vitájának előkészítése; a kiadás és a terjesztés technikai lebonyolításának segítése; a megjelent művek nyilvántartása; döntés a szabályzatban a hatáskörébe sorolt ügyekben. A Bizottság egy tagját a HÖT delegálja.

Negyedik napirendi pontként az Idegennyelvi Tanszék nevében Dr. Zágony Rudolf terjesztett be javaslatot a szakfordítói szak ötévesévé tételére. Ez azt jelentené, hogy öt évig, heti hat órában lehetne oktatni a szakfordítói szak 12 tárgyát.

A kialakult vita nyomán a Tanács úgy döntött, ki kell jelölni egy csapatot, amely megvizsgálná ezen oktatási terv, illetve a kezdő nyelvoktatás helyzetét, s az elemzés eredménye után fog dönteni a témában.

Utolsóként a nyelvi szigorlat letételének szabályozásáról határozott a Kari Tanács. Fontosabb tudnivalók:

- A nyelvi szigorlat időpontja május. Úv lehetőség az őszi félév elején.
- Jelentkezni külön kell középfokú, illetve felsőfokú vizsgára.
- Vizsgára az jelentkezhet, aki a vizsga előtti utolsó két félévben az adott nyelvet felvette.
- A vizsga értékelése az állami nyelvvizsgával azonos módon, pontozással történik.
- Újabb két félév aláírásköteles kurzuslatogatás után a sikertelen vizsga megismételhető.

Nagy Zsolt

FÉSZEK

A JPTE KTK lapja, megjelenik havonta 500 példányban

Szerkeszti a szerkesztőbizottság

Tagjai: László Barna

Nagy Zsolt

Réti Gábor

Szántó Renáta

Tördelte a szerkesztőbizottság

LESZ-E VÉGRE EGYETEMI KLUB PÉCSETT?

Tények, tervek, álmok

A tények: Hosszú évek után végre úgy tűnik, happy enddel zárul az Egyetemi Klub ügye.

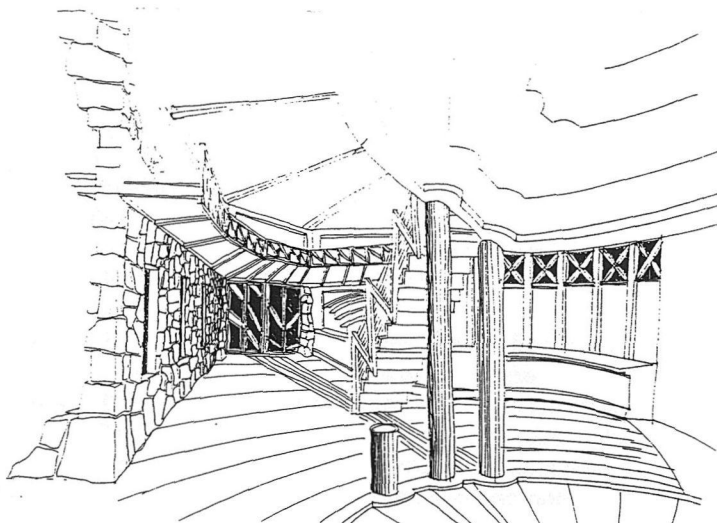
A korábbi elképzelésekkel ellentétben a Rákóczi úton évek óta kihasználatlanul álló, hangulatában és elrendezésében is klubnak tervezett helyiség beindítása különböző jogi és műszaki problémák miatt csak hatalmas költségekkel lett volna megvalósítható, így ezt az ötletet elvetették.

Az egyetemi infrastruktúra átszervezése a Szántó Kovács János úti új egyetemi tömbben elhelyezkedő volt BEV étterem épületét kínálta fel lehetőségként a PEKKE számára. Ezt az elképzelést az Universitas és a Diákönkormányzatok is támogatták.

A gyakorlati megvalósítást az teszi lehetővé, hogy a város 17 millió forintért visszavásárolja a Rákóczi úti pincehelyiséget, azzal a feltétellel, hogy az összeget kizárólag az egyetemi klub céljaira lehet fordítani.

A 17 milliót a hat diákönkormányzat (POTE, PMMF, KTK, ÁJK, TTK, BTK) is megtoldja 1,5 millióval (a KTK 200000-rel száll be), így ez a pénz elegendő lesz az épület teljes rekonstrukciójára.

Az átutalások ütemezésétől függően a klub akár már szeptemberben megkezdheti működését.

Belső perspektíva

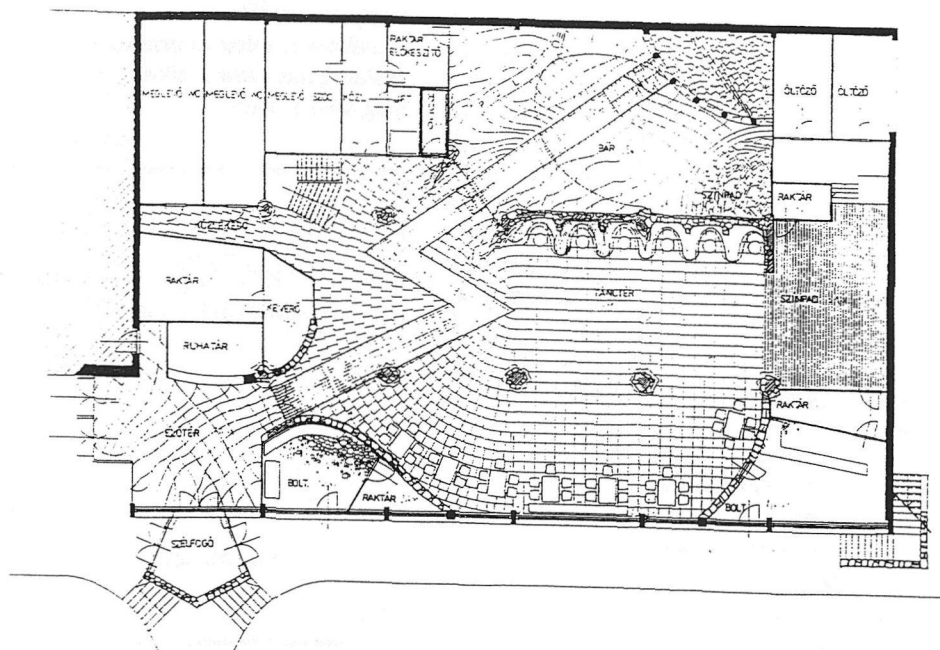
A PEKKE (Pécsi Egyetemi Klub Kulturális Egyesület) az Egyetemi Klub megvalósításáért jött létre 1988-ban. Tevékenysége 1992 novemberétől vett igazi lendületet. Az egyesület elnökségében többségében a kari önkormányzatok képviselői vesznek részt.

Vágyak: A Klub a pécsi egyetemi ifjúság szabadidejének kulturált eltöltéséhez teremtené meg a feltételeket a különböző rétegeknek megfelelő színvonalas programok szervezésével. Ízelítő a tervezett programból:

Egyetemi kórustalálkozó, kamarazenei estek, jazznapok, gitárfesztivál, folknepok, nyári színház, egyetemi színházi napok, koncertek, állandó és időszakos kiállítások, szakmai előadások, filmklub, video- és animációs fesztivál, amatőr-film fesztivál.

Az 1996-os Expo alkalmából a Klub szerepet vállalna a pécsi programok szervezésében és lebonyolításában.

A tervek között szerepel még a Pécsi Szabadegyetem, szoborpark, teaház élő- és gépzenevel, irodalmi estek, kézműves vásárok stb.

földszint alaprajz

Letette a lapátot, és felnézett. Az utcalámpák fényében bizarr táncot jártak a hópelyhek, hogy aztán a már lehullott társaikhoz csatlakozva tovább növeljék a várost beborító hótömeget.

Jobbra pillantott. A meghatározhatatlan korú cigányasszony már órák óta ugyanabban a szinte öntudatlan révületben takarította a járdát. A fiú szívesen megkérdezte volna, hogy mit mormol olyan konokul, és hogy nem fázik-e a színes kendőiben, de félt, ha megszólítja az asszonyt, az kiesik saját kis világából, ami pedig még valamennyire elviselhetővé teszi ezt az egészet. Felvette hát a lapátot, és folytatta a munkát.

"Mi a fenét csinálók én?" Ezt kérdezte magától újra és újra. Havat lapátol ebben az iszonyú hidegben, hét kilóért éjszakánként, amikor pedig még ... még ... A rohadt életbe.

11 évesen még boldog volt. Cirkuszos akart lenni, artista. Mindenél jobban izgatta a fantáziáját a repülés trapézzal, a lélegzetelállító szaltók, a mélység fölött kifeszített kötél.

Hanem ekkor egy esős őszi napon az édesanyja a járdáról lelépve nem vette észre a gyorsan kanyarodó Wartburgot, és mire a fiú megértette, mi is történt, a szerető anyai jelenlétből már csak egy komor sírkő maradt. Ettől kezdve minden rosszra fordult.

Az apja inni kezdett, egyre gyakrabban tűnt el hosszabb-rövidebb időre, hogy aztán váratlanul betoppanjon rongyosan, szakadtan, értelmetlen alkohol- és ürülékbuzt árasztva. Néha egy-egy hihetetlenül koszos kurva is volt vele, akiket aztán megvert, vagy ők verték meg őt. A fiú ilyenkor bezárkózott a szobájába, és olvasott, tanult.

Szakközépbe ment, mert kellett a

Téli rege

szakma, kellett a kereset. Új társaságba került, már aludni sem gyakran járt haza, olyasmiket csinált, olyan dolgokat próbált ki, amilyeneket korábban el sem tudott képzelni. Ott mélyen legbelül azonban tudta, hogy ez nem az az élet, ami neki kell, amire igazán hivatott lenne.

Leérettsgézített, de az azóta eltelt két évben nem talált állandó munkahelyet. Alkalmi munkákból, kisebb-nagyobb legális és fekete melókból élt, és persze ezekből tartotta el az apját is, aki már egyre inkább csak vegetált. Természetesen ez a pénz semmire sem volt elég, de valami csoda folytán eddig még nem haltak éhen.

A fiú továbbra is vágyakozott. Hogy majd egyszer lesz valaki, hogy csinálhat valamit, hogy őt figyelik majd, hogy ... élni fog. Ezért szeretett már hosszú évek óta aludni. Mert akkor álmodott.

Legtöbbször azt álmodta, hogy a halál szemébe nevető, fantasztikus produkció végeztével a közönség vastapsától kísérvé leereszkedik a cirkuszi sátor kupolájából, és hazamegy. Otthon megöleli feleségét ("Minden a legnagyobb rendben volt, kicsim.") és két kis gyereket ("Na, rosszcsontok, mi az ábra?"), játszik a kölykökkel, mielőtt azok lefekszenek, megvacsorázik, TV-t néznek, boldogok, szeretik egymást. Egy kis kertés házban laknak, a fűben két gyönyörű kutya hancúrozik, a fákról érett gyümölcsök mosolyognak. Amikor szünet van a cirkuszból, akkor szabadságra megy a család, elutaznak a tengerpartra, és csodálatosan érzik magukat.

De hát mindig felébredt. Mehetett

megint munkát keresni, gürcölni, szenvedni, megpróbálni túlélni a napot. Tudta, hogy nem képes kitörni ebből, de a lelke mélyén mégis ott élt a Vágy.

Amikor hirtelen leesett ez a rengeteg hó, rögtön jelentkezett hómunkásnak. Rettentő nehéz munka, kevés pénzért, de - ez van. Csak lapátolt egyre, fejleszegett monoton-sággal, mit sem törődve azzal, hogy minden eltakarított kupac helyére hópelyhek százai, ezrei, milliói hullanak pillanatokon belül.

Már hajnalodott, amikor végre elindult hazafelé. Fáradtan, a "most sem történt semmi" ismerős érzésével ballagott a város utcáin, amelyeknek szűrkeségét a hó most jótékonyan elfedte.

A házakból, a kapualjakból sorra tűntek fel az emberek, határozott léptekkel siettek céljuk felé. Egy jól megtermett asszony tömött bevásárlózsáccal cipelt, egy drapp kabátos férfi két, iskolatáskás gyereket terelgetett a hóbuckák közt, egy akatáskás úr szitkozódva tört utat magának, ketten éppen búcsúzkodtak egymástól, néhány optimista pedig a megállóban állt, hátha van tömegközlekedés ilyen időben is.

Már utálta az egész világot, amikor a hidhoz ért. Megtorpant. Most. Ez az a pillanat, amire várt.

Odalépett a híd korlátjához, óvatos határozottsággal felkapaszkodott, ott fent felegyenesedett, és lassan elindult a vékony, csúszós acélvázon, nem is nézett a lába elé, a lelke, az álmai irányították, észre sem vette az embereket, akik ijedten figyelték, de hozzáérni nem mertek, nem látta a fékező rendőrautót sem, csak ment, ment, és mosolygott, először és talán utoljára boldog volt.

elbé

A Magyar Közgazdasági Társaság Baranya- megyei Szervezetének szolgáltatásai:

- Részvételi lehetőség biztosítása a Közgazdász Vándorgyűlésen (térítésmentes)
  - A Gazdaság c. folyóirat biztosítása (tm)
  - A Hírmondó c. folyóirat biztosítása (tm)
- Az Ökonómia c. időszakos kiadvány biztosítása (tm)
- Tanácsadói szolgálat, közgazdász szakember orientálás (tm)
- Részvételi lehetőség biztosítása az Ifjú Közgazdász Találkozóra (tm)
  - Video-előadások kölcsönzése (tm)
- Nemzetközi tapasztalatcserén való részvétel biztosítása (tm)
  - Kedvezményes vásárlási lehetőségek (szakkönyvek) (tm)

"A butaságtól szenvedek a leginkább"

Beszélgetés Dr. Tóth Tibor egyetemi tanárral

Tóth professzor úr a gimnáziumot Csurgón végezte el, majd a debreceni KLTE-re nyert felvételt történelem-magyar szakra. Az egyetem után egy évig tanított, majd levéltárosként dolgozott. Ezután került az Akadémiai Kutatóintézet-hez, majd ide az egyetemre, ezzel párhuzamosan kilenc évig volt az Egyetemi Könyvtárnál, és államigazgatási tisztséget is ellátott a Földművelésügyi Minisztériumban.

Fészek: Hogyan került a gazdaságtörténet tanszék élére?

Tóth Tibor: 1981 márciusában meghalt elődöm s jóbarátom, Ruzsás Lajos professzor úr, én ekkor már az akadémiai intézetnél voltam. Afféle "pótlékként" jelentem meg itt 1981. augusztus 1-jétől, mint docens. A nyolcvanas években kaptam meg aztán a professzori kinevezést.

F.: Diákként érte az 1956-os forradalom. Milyen hatással voltak az események Önre?

T. T.: Ekkor elég fiatal, másodikos gimnazista voltam. Egy mondatban talán úgy tudnám jellemezni az akkori helyzetet, hogy olyan volt, mintha az egész ország fizetett szabadságon lett volna. Én Csurgón, járási székhelyen tanultam, ahol az események eredményeképpen létrejött a Járási Forradalmi Bizottmány. Ebben a szervezetben tevékenykedtem, míg 1957 októberében be nem hívtak a járási karhatalomhoz. Faggattak, gyanakodtak, szüleim három napig azt sem tudták, hol vagyok. Végül is a gimnáziumból nem zártak ki, igazgatói figyelemzetést kaptam, mely érvényben volt egészen az érettségig. De főleg az egyetemen éreztem ezek hatását, gyakran kérdezősködtek utánam, hogy mikor, mit csinállok.

F.: Mennyiben jelentett mást abban az időben gimnáziumba járni, egyetemen tanulni?

T. T.: Édesapám katonatiszt volt a második világháborúban. Őt lefokozták, így én úgynevezett x-es lettem, akiket nem szívesen vettek fel a gimnáziumba. Testvéremnek s nekem szerencsénk volt, mert családunk nagyon sok tagja a csurgói gimnáziumban tanult, s így bekerültünk.

Az egyetemen ekkor is volt felvételi vizsga, bár én e nélkül nyertem felvételt, hisz nagyon jó helyezéseket értem el a már akkor is megrendezett OKTV-n. Igaz, hogy eredetileg Budapestre, történelem-filozófia szakra jelentkeztem, s innen irányították át a debreceni egyetemre.

Az egyetemi oktatás, feltételeit tekintve, a jelenleginél sokkal rosszabb volt. Most könnyű az információszerzés, a könyvekhez hozzá lehet jutni, nagyon kiváló ösztöndíjakra is lehet pályázni. Csupán anyagi korlátok lehetnek. A mi időnkben fel sem vetődött, hogy külföldön tanuljunk, egyáltalán nem volt rá lehetőség. A könyvtárakban az úgynevezett zárt anyagok voltak a legjobb művek, ezeket nem lehetett elolvasni. Időközben persze jó kapcsolatba kerültünk a fiatalabb oktatókkal, segítségükkel hozzájutottunk ezekhez a könyvekhez.

A tanáraink egy része nagyon jó volt, nekem még volt szerencsém tanulni a régi nagy professzoroknál. Pénzünk nem volt sok, az egyetem mellett bizony dolgoznunk is kellett. De, mint húszéves fiatalemberek, nem fogtuk fel tragikusan a dolgot. Akkor ez volt, s az ember végigcsinálta.

F.: Milyennek tartja a tanárokkal, diákokkal, a közösséggel való kapcsolatát?

T. T.: Úgy vélem, a régi időkhöz képest a kollegialitás erőteljesen hiányzik az egyetemen. Interperszonális kapcsolat a katedrán, a tanár és diák között nem tud létrejönni. Nem vagyok igazán elégedett. Ebben valószínűleg mindnyájan hibásak vagyunk, így a megoldást is közösen kellene megtalálnunk.

F.: Az egyetemen tartott óráin kívül még milyen elfoglaltságai vannak?

T. T.: 1993 első feléig az egyetemen tartott heti két órán kívül sok elfoglaltságom volt, így a kormányzati munkám s a könyvtár igazgatása. Mindez nagyon lekötötte az időmet. 1994 januárjától azonban már csak a Karon fogok dolgozni, többet leszek itt.

F.: A hallgatók a gazdaságtörténet előadásokról egy szigorú, kemény embert ismerhetnek meg. Valójában milyen természetű Ön?

T. T.: Ezt talán más tudná megmondani. Nem tartom magam szigorúnak, a hallgatókat nem bántom, úgy gondolom, elég elviselhető vagyok.

Egyébként érdekesnek tartom az oktató - hallgató viszonyt. Ezt nem úr és szolga közti kapcsolatnak, hanem partneri viszonynak képzelem el, ahol az oktató tanítani, a diák tanulni akar. Kicsit konzervatívnak is érzem magam, hisz ez manapság másként van: az oktató keményen követel, míg a diák inkább sörözni, nem pedig tanulni szeret. A partneri viszony helyett időnként valami más alakul ki. De lehet, hogy csak én nem vagyok elég korszerű!

F.: Pletykaként terjed az egyetemen, hogy a női nemet nem igazán kedveli...

T. T.: Erről azt mondanám, hogy egy oktató körül mindig van folklór, kitalálnak róla mindenfélét. Az én egyetemi éveimben ez ugyanígy volt. Nem mondhatnám, hogy különbséget teszek lány és fiú között. Igaz, annak nem örülnék, ha a szakma elnőiesedne, de ez már nem itteni oktatási kérdés.

F.: Mesélne pár szót a családjáról?

(folyt. a következő oldalon)

(az előző oldal folytatása)

T. T.: Van egy fiam, Kaposváron dolgozik sebészként, s van egy kis-unokám is. A nevelt lányom most első gimnazista. Egyszerűen élünk, mindenki teszi a mindennapi dolgát.

F.: Végül arra lennének kíváncsiak, vannak-e még tervei a tanszékkal, az oktatással kapcsolatban?

T. T.: Terveim már nincsenek. Szerintem nem is igazán kell célokat, terveket kitűzni. Elég, ha az ember a legjobb tudása szerint, tisztességgel, becsülettel végzi a munkáját. Mivel a butaságtól szenvedek a leginkább, szeretném, ha ez minél kevesebb lenne.

Úgy gondolom, hogy maguk előtt nagy jövő áll. Így a mi feladatunk, hogy az önök néha kicsit kelekótyán vezetett autói elöl elgördítsük a köveket, akadályokat. Nem azért, mert ez humanizmus, hanem mert ha maguk előrejutnak, akkor valahol nekünk is van helyünk ebben a sorban.

Szántó Renáta

ÜTött az óra

Még szinte időnk sem volt megszokni drága HÖT-ünk Ügyvivő Testületének tagjait, *Kovit, Emesét, Nórit, Domit és Palit*, máris új választások következnek. Az SZMSZ ugyanis kimondja: "A HÖT-t minden év februárjában kell megválasztani, működését március 1-től kezdi meg. A választás időpontját a hivatalban lévő HÖT tűzi ki. Ez legkésőbb február 28."

Ki fogják tüzni (valószínűleg még megjelenésünk előtt, de lapzártánk után), és akkor indulhat a kampány! Persze ahhoz még egy jelentéktelen apróság is kell majd: legyenek jelöltek... Nélkülük ugyanis a választás -úszás víz nélkül. Nem az igazi.

Érdeklődve várjuk majd a pályázatokat, az ÜT-aspiránsokat, reméljük lesznek egy páran. Mert biztos sokaknak vannak jó ötletei, bátor elképzelései, sokakban van legalább egy hangyányi ambíció, egy csipetnyi tenniakarás. Nosza!

Az egész, sokszor elátkozott demokráciának ez a lényege: egy közösség tagjai választanak - önmaguk közül, mindenki hasznára. Szóval pályázatok, válasszatok, figyeljetelek oda! Megéri.

Demo Grácia

Boldog Új (fél)Évet Kíván
Mindenkinek
a Szerkesztőség

JÖN!JÖN!JÖN!JÖN!JÖN!JÖN!JÖN!JÖN!JÖN!JÖN!

Idén ismét lesz

SZAKEST

Időpont: 1994. március 24. este

Előtte:

Délelőtt: Meglepetés

Délután: Oktatók - hallgatók nagypályás focimeccs

Este:

Az évfolyamok műsorai

Az oktatói kar produkciója

Eskü

Készüljetelek! Figyeljétek a plakátokat!

Mert

JÖN!JÖN!JÖN!JÖN!JÖN!JÖN!JÖN!JÖN!JÖN!JÖN!

" Öntsünk tiszta vizet a nyílt kártyákra ! "

avagy

Bankkártyáról fehéren és feketén

Kitört a BB, a bankkártya-botrány. Történt ugyanis, hogy egy másik BB (a bank) be akart törni az ösztöndíjpiacra. Vádaskodások és egymásra mutogatások helyett (amelyekből volt, van szerencsénk hallani eleget) gondoljuk át az egészet nyugodtan, indulatoktól mentesen.

A történet (a teljesség igénye nélkül) így szól. A probléma adott: a készpénzes folyosói ösztöndíjfizetés tarthatatlanná vált - ez tény. A megoldás is megszületett: miért ne legyen nekünk, JPTE-seknek is - anynyi más egyetem és fősuli után - bankkártyánk? A lánc beindult, a HÖT-ök tapogatóztak. Végül csak egy legény maradt talpon a vidéken, a Közgaz. Mi majd megmutatjuk, gondolták odafenn, és valahol igazuk lett...

Eddig O.K., a "cinkelt" rész csak most jön. A megvalósítás terve eszményire sikerült. Eszményien naivra. Csatlakozzék mindenki "önként és dalolva", egy emberként a "kártyaparthoz", különben alma! Ez a "leosztás" - természetesen - sokaknak szemet szúrt, a többség mégis igent mondott. Ám egy-két "mindenre elszánt hamiskártyás" elhatározta, összedönti a "kártyavárat"...

A történet itt elakad. Nem hibáztatom a HÖT-öt, ők ennél többet aligha tehettek, minthogy vélemény-

nyeztették, majd aláírásra felterjesztették a szerződést. De nem átkozhatjuk el, közösihetjük ki azokat sem, akik ellenszegültek, bár magatartásukkal - a jelenlegi állás szerint - a teljes áprilisi pénzosztást veszélybe sodorhatják. Mert hogyan kötelezhető például egy kertvárosi albérletben lakó, egyébként kisebb vidéki településen élő társunk arra, hogy váltsa ki a bankkártyát? Mégis, hol fogja ő élvezni annak előnyeit?

Itt nincsenek rosszak és jók, csak egyetemisták. Az a koncepció hibás (enyhén szólva nem Pareto-hatékony), amely minket ellenfelekké tesz. Mert milyen rendszer az, ahol kizárólag egymás kárára érvényesíthetjük érdekeinket?

Szerintem nem létezhet sem a fehér, sem a fekete a másik rovására - csak egymás mellett. Ez az év a választások éve. Hadd válasszon hát mindenki - saját belátása szerint - csatlakozzék-e a "nagy játszamához", vagy továbbra is kibicelni fog, esetleg teljesen kívül óhajt maradni a játékból!

A jövő egyértelműen a bankkártyáké, ezt felesleges bizonygatni. Előbb-utóbb mindannyian kártyatulajdonosok leszünk. De, hogy pontosan mikor, azt hadd döntse el minden hallgató saját maga!

A bank örüljön új ügyfeleinek - nekik bizonyíthat - az egyetem és a Gazdasági Hivatal pedig büszke lehet, minden polgára azt kapta, amit akart ...

Mohácsi László

A cikk írója szerződést (még) nem kötött, amúgy kártyapárti.

Csörög a Wekler !

Nem szoktunk gyakran hasonló előadásokra járni, de a cím felkeltette az érdeklődésünket: "Szükséges-e, hogy az egyetemisták foglalkozzanak a politikával ?"

Mindig éreztük, hogy meg kellene nézni a Híradót, és el kellene olvasni az újságban legalább a nagybetűket. De a nagy kolepsz-betegség, a tespedtség szinte mindig megakadályozott ebben.

Szóval tudtuk a választ a kérdésre, mégis elmentünk meghallgatni Wekler Ferenc politikust, ő mit gondol erről.

Wekler Ferenc munkácsaládból származik, most Mecseknádasdon él. Tanárként kezdte pályáját a pécsi jogi karon, majd Mecseknádasd tanácselnöke lett. A 90-es választások juttatták be a Parlamentbe, mint ellenzéki politikust.

Bemutatkozó szavai után rátért a témára: "Mi az értelmiségi fiatalok szerepe a politikában ?"

Két fontos gondolatát idéznénk itt:

1. Aki nem politizál, nem megy el szavazni, elveszíti a lehetőséget, hogy közvetlenül beleszóljon a politikába. Aki nem érdeklődik a politika iránt - legalább a felszínes ismeretek szintjén -, nincs morális alapja a politikusok számonkérésére, kritizálására.

2. Aki sok emberrel kapcsolatba kerül, annak politizálnia kell (pl. orvos, közgazdász, jogász). Ha nem teszi, csak az érdektelenséget hinti maga körül.

Ezután egy igen érdekes beszélgetés zajlott közöttünk politikusokról, napi bel- és külpolitikáról, pártokról, programokról, a következő választásokról ...

Ekkor rájöttünk, hogy még nem tudjuk:

- elmegyünk-e választani
- kire szavazunk, és miért
- kire nem szavazunk, és miért
- miért ez az érdektelenség körülvettünk
- elmegyünk-e egy hasonló előadásra
- megjelenik-e ez a cikk a Fészekben

Másnap elolvastuk a napi újság első három oldalát.

Cip & Cir

Hat betű

avagy

a toronyszoba titka

Egy szervezetet szeretnék bemutatni, mely körül sok félreértés kering. Ezeket szeretné tisztázni ez a cikk.

Egy hat betűs szervezetről van szó, melynek minden tagja önállóan cselekszik. A szervezet fejénél van a vezetés, de a tagok nélkül semmire nem képes.

Nem, nem az emberi szervezetre gondoltam, bár az is hat betűs, hanem az *AIESEC*-re. Hogy mi is ez? Az *AIESEC* rövidítés magyarul annyit jelent, hogy Közgazdász-hallgatók Nemzetközi Szervezete. 1948-ban alakult Párizsban, hat ország kezdeményezésére. Jelenleg a világ 78 országában mintegy 700 egyetem és főiskola több, mint 50000 diákját tömöríti.

A szervezet feje az *AIESEC International*, a Nemzetközi Titkárság, amely Brüsszelben található. Tagjai a különböző tagországok, többek között Magyarország is. Minden tag több, apróbb részszervből áll össze. Ezek a Helyi Bizottságok. Magyarországon jelenleg 12 Helyi Bizottság működik.

Megismerésünket megkönnyítheti, tisztább képet adhat rólunk egy részlet az Alapszabályból:

"Az *AIESEC* egy nemzetközi, nem politikai jellegű, nem profitorientált, diákok által vezetett, független, oktatási célú szervezet. Tagjai a közgazdaságtan és management iránt érdeklődő egyetemi és főiskolai hallgatók. Az *AIESEC* nem tesz különbséget nembeli, vallási, nemzeti, etnikai vagy bőrszín szerinti hovatartozás szerint.

Eszközeinkkel lehetőséget biztosítunk a világ fiataljainak, hogy kölcsönösen megismerjék egymás népet és kultúráját. Segítséget nyújtunk az egyetemi hallgatók szakmai továbbfejlődéséhez, az oktatás és a gyakorlati tapasztalatszerzés területén."

Az *AIESEC* megalapításának első és legfontosabb célja az volt, hogy lehetővé tegye az egyetemisták és a főiskolások számára a szakmai gya-

korlat megszerzését külföldön. Ez a program kettős célt szolgál: egyrészt a diákoknak lehetőségük nyílik az egyetemen megszerzett elméleti tudásukat gyakorlati tapasztalattal bővíteni, másrészt eltérő szemléletmódjakkal jelentősen hozzájárulnak az őket foglalkoztató vállalat eredményes munkájához. A gyakornok 78 *AIESEC* tagország közül választhatja ki a számára legvonzóbbat. Hétféle gyakorlatitípust kínálunk, amelyek a közgazdász szakma valamennyi területét felölelik. A szakmai gyakorlatcsere lebonyolítását egy számítógépes program végzi. Ez teszi lehetővé, hogy a gyakornok és a vállalat a lehető legkönnyebben egymásra találjon.

Idővel azonban bővült a paletta és az *AIESEC* ma már szakmai rendezvényekkel is megpróbál választ adni kérdésekre, melyekre nem derül fény az egyetemi előadásokon. Ilyen rendezvény volt a Humán Erőforrások Szeminárium a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem *AIESEC* Helyi Bizottság szervezésében vagy a Tőzsdejáték a Külkereskedelmi Főiskola *AIESEC* Helyi Bizottság rendezésében. Pécssett is rendezünk hasonló programokat, az elmúlt fél-évben például volt egy Reklámkonferencia, illetve tavasszal lesz egy Bankkonferencia és egy Állásbörze.

Mivel az *AIESEC* nonprofit szervezet, minden programot a vállalatoktól nyert támogatásokból fedez. Ennek fejében az *AIESEC* főleg reklámlehetőséget tud nyújtani a rendezvényeken illetve a megjelenő kiadványokban.

Szóval ezek azok a legfontosabb dolgok, amikkel foglalkozunk. Lehet, hogy nem sok, meg nem is érdekes, de legalább elütjük valamivel az időt.

Köszö a figyelmet!

Gróf András
az *AIESEC* Pécsi Helyi
Bizottság elnöke

Az Európa Fórum Pécssett

1993. december 7-én a harmadik évébe lépett Európa Fórum című folyóirat mutatkozott be Pécssett, a Janus Pannonius Tudományegyetem tanácstermében. Jelenleg ez az egyetlen folyóirat Magyarországon, amely átfogó képet ad az európai integráció közgazdasági, jogharmonizációs és politikai aspektusairól.

Az est során először Laki Mihály szerkesztő beszélt törekvéseikről. Elmondta, hogy a lap legfontosabb küldetése azon gyakorlati tennivalók és elméleti kérdések tisztázása, amelyek Magyarországnak az Európai Közösséghez való csatlakozási szándékából adódnak. E küldetés sikeres teljesítéséhez nagymértékben hozzájárul, hogy a szerzők között a legjobb magyar szakemberek mellett számos neves külföldi kutató is szerepel; a legtöbb esetben cikkeiket nem utólag, hanem a nyugat-európai megjelenéssel egyidőben közlik.

Ezt követően Dr. Balázs Péter, az Egységes Európáért Társaság elnöke, a folyóirat kiadója, arról a hazai politikai életben oly ritka konszenzusról szolt, amely Magyarország és az EK viszonyát illetően a kormánypártok és az ellenzék között kialakult. A folyóirat nyitottsága és ez a konszenzus teszi lehetővé, hogy kormányzati és ellenzéki kötődésű, valamint független szakemberek munkái együtt jelenhessenek meg.

Végül Neumann László és Hárs Ágnes, a folyóirat szerzői ismertették cikkeiket a privatizáció és a foglalkoztatás kapcsolatáról illetve a nemzetközi migrációról.

Az Európa Fórumban napvilágot látott szócikkek magas színvonaláról Karunk hallgatói és oktatói is meggyőződhetnek, hiszen az eddig megjelent példányok megtalálhatók a kari könyvtár olvasótermében. A hallgatók közül különösen azok figyelmét szeretném felhívni erre a lehetőségre, akik szakdolgozatukat az egységesülő Európával kapcsolatban valamely témában kívánják elkövetni, de haszonnal forgathatják mindazok, akik szeretnék eligazodni abban az új Európában, amelynek egy kicsit már mi, magyarok is részei vagyunk.

- emma -

Impossible mission

avagy

Anyám, Boerogass!

Előző számunkból (Nyugtával dicsérd) megtudhattátok, hogyan telik az Amszterdamba szakadt ösztöndíjasok egy napja. Alábbi "drámájukból" az is kiderül, hogy a jól szervezett fogyasztói társadalmak sem nélkülözik olykor a fejletlen-
séget.

I. felvonás

Felkészülés az órára

(Szín: computer-room)

Próbáljunk keresni egy szabad számítógépet! Minden terem zárva! Mit tegyünk? Keressük meg hön szeretett koordinátorunkat (Mr. Boert), aki apánk helyett apánk, ő majd tudni fogja, hogy mit kell tennünk!

Tudja is! Kis szobába vezet bennünket, nini egy szabad gép! Ő elköszön, magunkra maradunk: mi és Gép, de valahogy nem illünk egymáshoz: eleve a nyelvbéli különbség: ő csak hollandul tud, másrészt a mi floppy-lemezünk gyanúsán könnye-

dén csusszan a nyílásba. Kb. feleakkora. Node se baj, majd talán Mr. Boer, de sajnos ő már sehol.

Mi már feladnánk, de ekkor repül felénk angoltanárunk (born in the USA), és csúg az ajkunkon fél óráig, míg végre megérti, mi a bajunk. Szívós munkával végre sikerül szabad gépet találnunk.

Belehelyezzük kis négyszögletű micsodánkat, már akinek van. Miután autodidakta módon elsajátítottuk a Word Perfect szövegszerkesztő rejtjelmeit, már csak a nyomtatóval kell megküzdenünk (lásd még: Laokoon-csoport).

Kész! Úristen, már fél négy, kezdődnek az órák! A lifthez rohanunk, mögöttünk már zárják a számítógépterem ajtaját. Hol is lesz az óránk (mert ugye mindig máshol van)? Elő az órarendet! Az órarendet??!! Utoljára a számítógép-teremben láttuk. Futás vissza, de már késő. Mit tegyünk? (Ld.: Rodin: Gondolkodó)

Irány Mr. Boer! - Nincs Boer, nem baj, a titkárnője is jó lesz. Nagyon

kedves, de nem tud semmit. Talán az adminisztráción! Telefonhívások szerte az egyetemen. Már legalább négy titkárnő rohangál az érdeünkben, és közben jót röhögnek rajtunk. Ők is befuccsolnak.

De mi nem adjuk fel! Megkeressük magunk, hiszen csak 15 emeletet és 70 termet kell ellenőriznünk.

II. felvonás

A fáradt vándor megpihen

(Szín: büfé)

Teljes négy emelet végignézése és sűrű bocsánatkérések után jól esik a kóla az egyetemi büfében. Most már úgyis mindegy. Másfél óra elteltével az órának is vége lesz sikerül kinyitítani a számítógépterem ajtaját, és megtudjuk, hol kellett volna lennünk.

Angoltanárunk mosolyogva fogadja mentegetődzésünket. Minden jó, ha vége jó van!

Sámán-Kopasz

A Magyar Közgazdasági Társaság Baranya Megyei Szervezete

és a Janus Pannonius Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Kara

1994. február 18-án 18 órától
a SZLIVEN étteremben

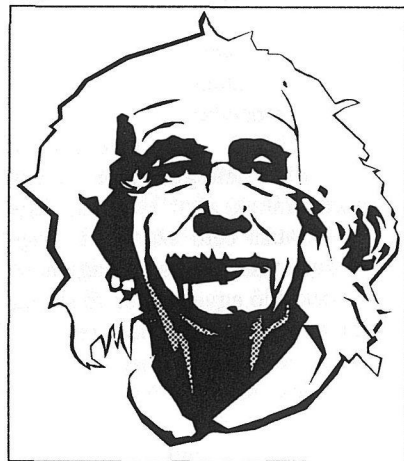
Közgazdász bált

rendez

Program:

- 18⁰⁰ - 19⁰⁰ Fogadás
- 19⁰⁰ Megnyitó
- 19¹⁵ Nyitótánc
- 20⁰⁰ Vacsora
- 22⁰⁰ Divatbemutató
- 24⁰⁰ Tombola
- 0⁴⁰ Étkezés

Előtte, alatta, utána és helyette Tánc, Tánc, Tánc

E HAVI KÉPREJTVÉNYÜNK:

Kit ábrázol a kép?

- A, Einstein
- B, Zweistein
- C, Dreistein